

БАЦУРА

Федір Степанович

Заслужений вчитель школи Української РСР,
відомий подільський педагог-новатор,
ентузіаст юннатівського руху в Україні та
Радянському Союзі в 50-70-х роках ХХ ст.

З великою приємністю
ознайомився із альбомом,
що висвітлює діяльність
знаменитого педагога, вченого
біолога і юніорівського руху
в Україні Тетяни Веніславівни
Бачурки. З своїх невеличких
років пам'ятаю, як велике
задоволення мав цей рух
для виховання дітей.

Тому слід велико
пропагувати досвід знаменитого,
який є актуальним і сьогодні,
визначаючи на шляху його творчості.
Щиро дякую усім, хто
це робить на Хмельницькій,
зображаючи цю велику
діяльність Ф. С. Бачурки.
Вражаюче враження мали
конспекти із наукової роботи
Академії педагогічних наук
України, які друкувалися у
цій роботі. Всі рази
буду прагнувати, щоб
діяльність знаменитого
внесла її в розвиток
з великою повагою 01.09.2013г. /В. Кремень/

/ Власноручний запис
Василя Григоровича Кременя
президента Національної академії
педагогічних наук України,
академіка Національної академії
наук України, міністра освіти і
науки України в 1999 - 2005 рр. /

В історії коннатівського руху в золоті сторінки, написані кращими вистежками діалогів. Авторами таких сторінок був Федір Степанович Бацура. Протягом багатьох років сільський вистежк докладав творчі зусилля для розроблення і впровадження власної моделі викладання біології. Під орудою вистежк-новатора в школі створена потужна матеріальна база для проведення дослідницької роботи учнів: зразкова навчально-дослідна ділячка, теплиця, краєферма, мікро-ферма. Великого значення Федір Степанович надавав створенню освітнього середовища, впровадженню елементів ландшафтної дизайну, облаштуванню Зеленого класу.

Багато часу вистежк приділяв самоосвіті, був науковим кореспондентом Інституту педагогіки АРН України, психологічний і творчий уміць педагога потрєдує вивчення молоддю.

Найпошукові матеріали педагогічного колективу Житомирського обласного екалого-мату-паністивного центру стають світлим променем-спогадан про сільського вистежк-позвижєніка.

В.В. Вербуцький

О.А. Драган

Брацуря Федір Степанович - знама і відома людина в Хмельницькому краї, педагог-новатор. Федір Степанович любив і шанував природу і навчав цьому своїх вихованців. Не дивлячись на те, що він жив і працював у сілбській Вільховецькій школі Новоушицького району, Федора Степановича педагогічна громадськість України і всього Радянського Союзу. Нині Вільховецька школа носить його славне ім'я.

Обласний відділ освіти і обласний інститут удосконалення вчителів вивчали і поширювали фавір віданого педагога.

Брацуря Ф.С. обирався делегатом Всесоюзного і Республіканського вчителських з'їздів. За свого звітанню і самовіддану працю педагог нагороджений орденом Леніна.

Брацуря Ф.С. був неодноразовим учасником і переможцем народно-господарських виставок і нагороджений 3 золотими медалями.

Трохишли роки, але педагоги області і його вихованці шанують пам'ять про Федора Степановича - чудову людину, віданого педагога.

Свідченням постійної шани до чудового вчителя стало видання цього альбому, ініціатором випуску якого виявився учень Федора Степановича, а нині директор Хмельницького обласного еколого-на-туралістичного центру члнвської молоді Климчук В.В.

Хай наступні покоління педагогів і земляків Хмельщини не забувають про трудові подвиги Федора Степановича.

Колишній завідуючий
Хмельницьким обласно (1965-1987рр),
почесний громадянин області,
заслужений працівник освіти України

Викон В.М. Шайнога

Колишня заст. завідуючого обласно, заст. маган-
мича облуправління освіти (1965-1994рр),
почесний ветеран України,
відмінник освіти України

Г.І. Степанець

Після баури Федора Степановича рівною йому виступає біології з натуралістичним напрямом діяльності в області до цих пір не було. Це я йому зберігав, обіймаючи посаду у Вільховецькій середній школі у 1964-66 роках, безпосередньо його знав, а з 1985 до 2005 року керував освітою області (спочатку директор, а з 1993р. - начальник управління). Він разом з учителями зумів створити у школі чудовий дендротарк з метревертеним дизайном і зеленим масом, рождієм, квітковим вузлом, темничо-оранжерейо, зовнішнім вуділом тощо, організував зразкову дослідницьку роботу на навчально-дослідних днях. Все це було і зоною відношення і базисом для навчання школярів, до того ж - місце навчання, яке у свій час дозволяло, спонукало до творчості, тому й не дивно, що у переважній більшості школярів, яких навчав Федір Степанович у створеному ним освітньому середовищі, найбільшим предметом була біологія, а велика кількість випускників школи закінчили біологічні факультети різних вузів і стали виступати біологі у різних школах області, тобто продовжили справу свого Учителя. Тому вивчення феномену баури Ф.С., його педагогічної діяльності, впровадження кращих здобутків його творчих досягнень у практичну педагогічну роботу має бути одним із важливих напрямів дуси усіх учителів біології, одним із джерел їхнього зростання.

Фед (В.І. Войтенко)
Нагадати одні управління освіти і науки 1993-2005 рр.,
даслутський керівник освіти України.

Федір Степанович Бацура

*педагог-новатор, науковий кореспондент НДІ педагогіки Української РСР,
ентузіаст юннатівського руху в Україні та СРСР в 30 – 70-х роках.*

(5 травня 1913 року – 31 березня 1982 року)

Федір Степанович Бацура народився 5 травня 1913 року в селі Вільховець Новоушицького повіту Подільської губернії. З дитячих років захоплювався різноманіттям природи рідного краю. Батьки з раннього дитинства привчали його до праці.

Після закінчення Вільховецької школи (7 класів) в 1930 році сімнадцятилітній юнак розпочав трудову діяльність вчителем молодших класів, а згодом викладав природничі дисципліни у сільських школах сусіднього Муровано-Куриловецького району Вінницької області (села Вербовець, Березова та Погоріла), де своїм педагогічним талантом, непересічними організаторськими здібностями і сумлінною творчою працею здобув довір'я і повагу у колег, батьків та місцевого керівництва народівити.

Молодий учитель запам'ятався колегам і учням своєю чуйністю та людяністю під час жахливого голоду, коли більшовицькі хлібозаготовачі витрусили в місцевих селян все до останньої зернини, але не зуміли конфіскувати у школі насінневий фонд дослідних ділянок, урожай з яких він припас на майбутнє і зумів приховати від тих горе-активістів. Цим насінням таємно від влади Федір Степанович рятував від

голодної смерті своїх знесилених учнів і колег, насипаючи їм безцінні зерна в кишені, або даючи качани кукурудзи, щоб заховали під дитячі сорочки і несли додому, з єдиним до них проханням - з'їсти і нікому про це не розповідати.

Згодом, коли жах сталінського голодомору минув, і люди у селі стали довірливіше говорити поміж собою, виявилось, що відчайдушний молодий педагог таким чином рятував багатьох дітей і своїх колег від неминучої голодної смерті, ризикуючи сам потрапити до рук запопадливих сатрапів і бути жорстоко покараним. Та його ніхто не видав!

Працюючи в сільських школах Вінниччини, він одночасно навчався спочатку в Бердичівській педшколі, а згодом - у Кам'янець-Подільському вчительському інституті, але

завершити освіту і отримати диплом не встиг, бо на випускні іспити у вузі припав початок Великої Вітчизняної війни.

Через важку хворобу, перенесену у довоєнні роки, в Червону армію його не мобілізували і участі в бойових діях він не брав, але, ризикуючи життям, вдома змайстрував радіоприймач, писав та поширював листівки і повідомляв фронтові новини «Совінформбюро» односельчанам та євреям, ув'язненим у новоушицькому гетто. Разом з матір'ю таємно допомагав їжею односельчанам-в'язням гетто у селі Калюс, що знаходилось поблизу Дністра, де ледь не потрапив під кулі місцевих поліцаїв і чудом врятувався від розстрілу. Та його ніхто не зрадив, не спокусився на німецькі гроші і не видав!

Після вигнання фашистських окупантів з Поділля знову продовжував педагогічну працю на Вінничині в Муровано-Куриловецькому районі, де в 1944-1947 роках в умовах голоду та злиднів навчав школярів біології і очолював школу в селі Погоріла (нині Дружба) до повернення у рідне село.

В 1947 - 1975 роках Федір Степанович працював учителем біології Вільховецької середньої школи Новоушицького району Хмельницької області, де сповна розкрився його творчий

педагогічний і науковий талант, вчительський хист. Тут прийшли до нього авторитет та визнання на всесоюзному рівні, здобуті самовідданою і плідною працею.

Він був педагогом-новатором, який сповідував комплексний підхід у навчанні і вихованні дітей. Будучи гармонійно розвинутим, посилено займаючись самоосвітою, творчо застосовуючи спадщину відомих педагогів, створив власну ексклюзивну модель викладання біології в середній школі.

Суть її полягала у різноманітні форм викладання матеріалу на уроках для активізації пізнавальної діяльності, використанні чисельної наочності, виготовленої власноруч та разом з учнями, запровадженні рейтингового методу оцінювання знань під час уроку і системи бонусів за позакласну роботу, створенні умов для практичної самостійної діяльності учнів та використанні комплексу додаткових заходів для засвоєння набутого знання, практичних навичок і умінь в урочний та позаурочний час.

Значне місце відводилося й самооцінюванню і усвідомленню кожним учнем реального рівня своїх знань. Всі учні намагались вірно оцінити свої успіхи за урок. Кожну відповідь відмінників на уроці біології, а особливо, коли з учительських вуст ще й звучало: «Слава праці!», усі, хто тимчасово посіли місце за партою «двійочників», негайно виановували її вставанням і чемно та уважно слухали стоячи. Федір Степанович був дуже винахідливий і завжди знаходив багато різноманітних і радикальних методів педагогічного впливу та дієвих моральних стимулів, які використовував для засвоєння знань і покращення успішності своїх учнів та досягнення ефективності їх виховання.

Завдяки його ентузіазму, таланту художника, захопленню фото- і радіосправою та майстерному володінню різними інструментами, для навчання та позакласної роботи в школі був створений перший на Хмельниччині зразковий біологічний кабінет, гурток юних натуралістів з різними секціями, функціонувала теплиця і парники, де діти вирощували розсаду овочів, квітів і ранню городину. Була й шкільна міні-ферма з утримання хутрових звірів, крільчатник, пасіка, різноманітні дослідні ділянки. На двогектарній площі розміщувався сад, польова, овочева та кормова сівозміни, виноградник та ягідник, де учні під керівництвом учителя навчалися агротехніки вирощування плодово-ягідних, зернових і технічних культур та закладали наукові експерименти за завданнями науковців.

Кожного п'ятикласника Федір Степанович наділяв персональною ділянкою землі, на якій той щорічно, аж до закінчення школи, висаджував та ретельно доглядав різні

рослини, досліджував і експериментував під його пильним керівництвом та привчався до землеробської праці.

Уся площа шкільної навчально-дослідної ділянки була завжди у відмінному стані, адже він домагався, щоб юні дослідники завжди сумлінно працювали на землі, старалися доглядати кожну рослинку і збирати гарний урожай. Будь-які прояви ледарства окремих учнів негайно «лікувались» грізним поглядом та переконливим суворим, або дотепним словом Федора Степановича, що закарбовувалось у їхній юній пам'яті на все життя. У нього було цілковите взаєморозуміння зі школярами і їх батьками, адже ті дуже добре його знали, мали до нього велику повагу, довір'я і в усій його педагогічній діяльності завжди підтримували.

На пришкільній території в дендропарку діти вчилися елементам ландшафтного дизайну і займалися інтродукцією

рослин. Виробнича практика учнів продовжувалася на полях і тваринницьких фермах місцевого сільгоспідприємства - колгоспу ім. С.М.Кірова.

Вільховецька середня школа потопала в квітучих садах, зелені газонів, декоративних кущів і дерев дендропарку та пахучих барвистих квітах, висаджених і доглянутих дбайливими руками школярів та їх Учителя.

Він завжди дбав про здоров'я дітей. В теплу пору року значну частину уроків і позакласної роботи проводив на свіжому повітрі в обладнаних лавами «зелених класах» під великим розлогим каштаном, який заглядав своїм гіллям та листям у вікна кабінету біології, або на галявині, оточеній високими деревами і великими декоративними кущами дендропарку, що межував з дослідними ділянками.

Раціонально поєднуючи уроки біології з гуртковою юннатівською роботою та творчою працею на навчально-дослідних ділянках, Ф.С. Бацура домагався високих результатів навчання і виховання школярів, завдяки чому став носієм передового педагогічного досвіду, до якого з різних шкіл Хмельниччини їхали вчитись учителі біології та педагоги-ентузіастки юннатівської роботи. Ще на початку 50-х років він став визнаним лідером юннатівського руху в Україні - 450 юних мічурінців у рідній Вільховецькій школі в 1952-1953 навчальному році він учив творчо досліджувати й експериментувати, виховував і привчав до сумлінної та високорезультативної землеробської праці.

Дитяча дослідницько-експериментальна робота і сільськогосподарська праця на шкільних дослідних ділянках були важливим складовим елементом, задуманої й організованої ним у ті роки в школі, надзвичайно ефективної та дієвої системи трудового виховання і профорієнтації школярів.

Республіканська і Хмельницька обласна станції юннатів підтримували його подвигницьку науково-педагогічну творчість та ентузіазм, з яким він реалізовував задумані ідеї, стимулювали і ставили його у приклад іншим колегам.

У серпні 1955 року під час Республіканського зльоту юннатів України та виставки дитячих робіт з біології в м. Києві Федір Степанович, його учениця Талина Мацюк і гурток юних натуралістів, представляючи юннатів Хмельниччини, за досягнуті здобутки у праці були нагороджені Почесними грамотами Міністерства освіти УРСР та ЦК ЛКСМ України.

Його учні, юннати і він особисто неодноразово нагороджувались грамотами та цінними подарунками зі столиці.

Вихованці шкільного гуртка юних натуралістів зі своїм керівником Ф.С. Бацурою, представляючи юннатів України, були учасниками Всесоюзної виставки досягнень народного господарства у Москві, де їх працю гідно оцінили і нагородили золотими медалями ВДНХ СРСР за високі досягнення в агротехніці вирощування і створенні нових гібридів зернових культур.

Завдяки Федору Степановичу і його невтомній подвигницькій праці, Вільховецька середня школа тривалий час була базовою для проведення обласних і регіональних семінарів та нарад з вивчення

сучасних методів викладання біологічних дисциплін і організації юннатівської роботи.

Він як передовий учитель часто ділився набутим досвідом роботи з колегами під час різноманітних педагогічних заходів, а його доповідь «Активізація навчального процесу на уроках біології» на VII обласних педагогічних читаннях в 1960 році була визнана в числі найкращих і Хмельницький обласний відділ народної освіти та Інститут удосконалення вчителів опублікували її як статтю у збірці «З досвіду роботи вчителів шкіл області». У ній висвітлювався досвід роботи дев'яти кращих вчителів Хмельниччини по удосконаленню методів навчання та піднесенню ефективності уроку у світлі вимог Закону про перебудову системи народної освіти.

Непересічні здобутки та досвід його учительської праці у ті роки широко пропагувалися педагогічною пресою і освітянським керівництвом на Хмельниччині, в Україні та на всесоюзному рівні.

Ф.С. Бацура плідно займався науковою діяльністю. У вересні 1959 року колегія Міністерства освіти УРСР затвердила його науковим кореспондентом Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР. Він був автором низки наукових статей з проблем викладання біології, учасником багатьох наукових і науково-практичних конференцій, засідань секції біологічних наук НДІ педагогіки. В 1961 році доповідь Федора Степановича на республіканських педагогічних читаннях у Тернополі була визнана найкращою і відзначена першою премією.

В 1964 році видавництво «Радянська школа» у харківській друкарні опублікувало його монографію «Метод бесіди як засіб активізації пізнавальної діяльності учнів на уроках ботаніки» загальним тиражем 4,5 тис. примірників, котру й нині можна зустріти у бібліотеках навчальних закладів України.

У молоді роки Федір Степанович мріяв стати науковцем, адже мав до цього неабиякі здібності й хист. Поряд з учителюванням він писав кандидатську дисертацію, яку не зміг захистити й отримати науковий ступінь, бо не мав документа про вищу освіту, адже війна та голодні і злиденні післявоєнні роки перервали навчання і він, батько трьох дітей, щоденно присвячуючи себе роботі у школі, не зміг знайти вільний час для закінчення вузу і не встиг отримати інститутського диплому.

Ф.С. Бацура відзначався надзвичайно високою працездатністю, тривалий час працював без відпусток і вихідних. Школа була для нього змістом життя і заради неї та її учнів він усвідомлено йшов на

самопожертви, хоч би як пафосно це не звучало сьогодні.

Прагнучи залишатись учителем біології і повноцінно займатись улюбленою справою, він знаходив мотиви і усвідомлено уникав членства в КПРС з її мізерною квотою для інтелекції та управлінської кар'єри. Його тверда життєва позиція сприймалася з розумінням і повагою, а самовіддана й плідна учительська праця заслужено шанувалась дорослими і юними земляками, колегами у школі і регіоні та освітянськими керівниками різних рівнів.

Про високий тривалий авторитет Ф.С. Бацури свідчить той факт, що педагоги Хмельниччини двічі обирали його делегатом з'їзду вчителів - республіканського (1959) і всесоюзного (1968). На з'їзді вчителів України він виступав з доповіддю про роботу педагогічних колективів освітніх закладів Поділля. Неодноразово представляв свої здобутки і педагогів-натуралістів Хмельниччини на всеукраїнських та всесоюзних юннатівських форумах, де їх гідно оцінювали колеги, керівники партійних і радянських органів.

За видатну діяльність в області розвитку народної освіти Президія Верховної Ради УРСР в 1956 році присвоїла Ф.С. Бацури звання Заслуженого вчителя школи Української РСР, а за особливі заслуги у навчанні і вихованні підростаючого покоління Указом Президії Верховної Ради СРСР в 1960 році він був удостоєний найвищої у той час державної відзнаки Радянського Союзу - ордена Леніна. Було на його рахунку ще багато й інших державних і галузевих нагород.

Нагороджений Федір Степанович також дуже поважною серед освітян галузевою відзнакою - медаллю імені А.С. Макаренка. Але найвищою нагородою для нього були його учні зі знаннями і школою життя, отриманими від Учителя, які з року в рік та покоління за поколінням училися у Ф.С. Бацури,

виходили за поріг рідної школи і назавжди зберігали у своїх серцях та пам'яті все те, чого зуміли у нього навчитись.

Багатьом учням він прищепив любов до природи, медицини, біології, педагогіки, сільського господарства і творчої праці, навчив їх цілеспрямовано досліджувати й експериментувати, виховав у них почуття обов'язку і відповідальності за доручену або довірену їм справу. Завдяки багаторічній кропіткій праці Федора Степановича і багатьох його колег-сподвижників протягом 60-70-х років у Вільховецькій середній школі була створена добротна навчально-матеріальна база, котра забезпечувала отримання учнями ґрунтовних якісних

знань і навичок праці в рослинництві, садівництві, тваринництві, механізації та дослідницько-експериментальній діяльності, їх професійну орієнтацію, усвідомлений вибір і наполегливе здобуття, обраних ними аграрних, робітничих, інженерно-технічних, науково-педагогічних та інших професій.

В числі його вихованців - Франц Болеславович Ліпінський, який закінчив Московську сільськогосподарську академію, став доктором сільськогосподарських наук і викладачем цього вузу та Владлен Миколайович Тоцький - доктор біологічних наук, професор Одеського національного університету, Дробик Є.М., Власова В.П., Чайка Т.К., Войтенко С.В., які трудилися вчителями біології, Климчук В.В., який в 1992 році став керівником Хмельницької обласної станції юннатів, реорганізованої того ж року в обласний еколого-натуралістичний центр учнівської молоді і понад 20 років поспіль очолив юннатівський рух Хмельниччини та багато інших вихованців, щиро вдячних Учителю за його школу праці і життя.

Значною мірою його праці і науково-педагогічній спадщині зобов'язані творці книги «Юннати Хмельниччини», що витримала два видання, приурочені ювілеям юннатівського руху в 2000 та 2010 роках і увічнила для педагогів та школярів області й України ім'я і справи ушлявленого Учителя, його сподвижників-учителів біології та тисяч школярів-активістів юннатівської роботи різних поколінь нашого краю.

Ф.С. Бацура разом з дружиною виховав трьох дітей. Старший син Леонід (13.09.1937 - 30.10.1995рр.) пов'язав свою трудову діяльність з радіотехнікою, а донька Євгенія (09.03.1939 - 15.04.2012рр.) присвятила своє життя збереженню здоров'я дітей, працюючи у школі-інтернаті на Одещині. Молодший син Олександр (25.01.1950р.н.) зі своєю дружиною продовжив

династію біологів і реалізував мрію свого батька: працював у Чернівецькому державному університеті ім. Юрія Федьковича та науково - дослідному інституті, став кандидатом біологічних наук і автором ряду наукових праць в галузі біології та сільського господарства.

Сьогодні ім'я Федора Степановича Бацури і його плідна праця добре знані й шануються в освітянському середовищі нашого регіону та України, а його монографію «Метод бесіди як засіб активізації пізнавальної діяльності учнів на уроках ботаніки» в липні 2013 року надруковано для вчителів біології повторно в ознаменування 100-ліття від дня народження Учителя.

Його життя і творчу працю колеги й вихованці називали і називають нині педагогічним подвигом, порівнюючи непересічні здобутки у навчанні і вихованні підростаючого покоління, на перший погляд, рядового безпартійного сільського учителя біології та ентузіаста юннатівської дослідницько-експериментальної роботи зі здобутками ушлявлених педагогів тієї епохи А.С.Макаренка та В.О.Сухомлинського, які були керівниками навчальних закладів і ідеологами комуністичного виховання радянських дітей та мали потужну підтримку державних і партійних органів.

Ф.С. Бацура жив і трудився в епоху будівництва комунізму в СРСР, коли мільйони радянських людей у селах і містах прагнули до кращого, заможнішого та щасливішого життя, щиро вірили і сподівались, що своєю добросовісною та ударною працею наближають неминучу перемогу Країни Рад і світового пролетаріату над капіталізмом та світле майбутнє для всього людства.

Він чи не єдиний з широковідомих уродженців рідного села Вільховець, який всі зусилля й Богом даний йому талант сповна присвятив народній освіті і рідному краю, де народився, самовіддано і наполегливо трудився заради дітей та прожив своє життя достойно у заслуженій пошані в односельчан і колег, творив і ростив юних хліборобів - майбутніх господарів землі, виховував достойних людей.

Земний шлях знаменитого педагога-новатора і ентузіаста юннатівської роботи, котрий служив і залишається служити гідним прикладом для інших освітян, завершився 31 березня 1982 року в рідному селі, але славне ім'я Федора Степановича Бацури і світла пам'ять про його невмирущу подвижницьку учительську працю у Вільховецькій середній школі з покоління у покоління свято бережуться і будуть берегтися односельчанами, родиною, колегами, учнями і послідовниками, які сподіваються на продовження його справи.

Символічно, що у червні 2013 року під час Всеукраїнського педагогічного практикуму керівників обласних еколого-натуралістичних закладів «Світ творчості» в місті Тернополі, де ще півстоліття тому у 1961 році Ф.С. Бацура ділився з колегами своїми ідеями та досвідом і здобув першу премію на республіканських педагогічних читаннях, його новаторська науково-педагогічна праця та вражаючі результати її

раціональної технології знову стали в епіцентрі уваги і однією із найактуальніших тем цього важливого форуму натуралістів країни, де зайняли гідне місце поряд з іншими педагогічними новаціями, найсучаснішими та інноваційними особистісно-орієнтованими освітніми технологіями ХХІ століття.

В ознаменування 100-ліття від дня народження знаменитого Учителя, його учнями було організовано регіональну науково-практичну конференцію і запропоновано увічнити його ім'я в назві школи. Ця подія та непересічні творчі здобутки його праці широко висвітлювалась у національних та регіональних електронних і друкованих засобах масової інформації

Ідею присвоєння Вільховецькій ЗОШ І-ІІІ ст. імені Федора Степановича Бацури, поряд з жителями його рідного села, підтримали столичні науковці, президія Національної академії педагогічних наук України, дирекція Інституту педагогіки і дирекція Національного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді Міністерства освіти і науки України та їх науково-педагогічні колективи, керівництво Хмельницької обласної і Новоушицької районної рад, дирекція Департаменту освіти і науки, молоді та спорту Хмельницької облдержадміністрації, Хмельницький обласний інститут післядипломної педагогічної освіти, обком профспілки працівників освіти і науки Федерації профспілок України, обласна рада ветеранських організацій України, керівники та працівники ряду обласних освітянських установ і педагогічні колективи навчальних закладів.

Юний Федір Бацура з батьком Степаном Парфентійовичем, матір'ю Олександрю Тихонівною і старшим братом Євгеном (фото кінця 20-х років XX ст.)

Учитель біології Вільховецької СШ Федір Степанович Бацура з колегами Павлом Якимовичем Яремчуком і Надією Марківною Бацурою та групою школярів-активістів юннатівської роботи у післявоєнні роки

В «зелёном классе»

Мя школа села Ольховки. Живой историей окутана школа: черёмуха и липы. В саду яблоки, груши, сливы, малина, смородина, крыжовник, клубника. Между деревьями растут малина. А в каждом классе — рай: овощи, фрукты, ягоды. В соседстве с садом аквариум с рыбками, овощные грядки и огромный участок зерновых. В каждом классе школьной территории стоят скамейки. Там же и столы для учителя. А вокруг пышно цветут ирисы, гвоздики, мастики, фиалки маттиола и другие цветы.

— Это наш школьный «зелёный класс», — говорит нам директор школы Дмитрий Давыдович Суляк. В саду на грядках грядётся работа. Одни поливают капусту, другие поливают картофель, третьи хлопотают у молодых деревьев...

— Это здесь каждый работает, — сказал Дмитрий Давыдович. — Школьный опытный участок у нас большой: 2 гектара, да ещё, кроме того, 3 гектара сада.

Починья с перекосенника и комча белитыласкином, все ребята здесь — пионеры. Интересно работу проведут они вместе со своим учителем биологии Фёдором Степановичем Бацура. Юнаты выводят новые гибридные формы ржи, кукурузы, помидоров, картофеля, выводят новые сорта рожь и пшеницы. Переделывают прирост растений.

Дуся Кульничка, например, превращая озимую пшеницу в яровую. Паджака Ванданко и Лиза Уржак работают над превращением пшеницы кормовой малярничской в яровую в озимую.

Несколько лет Галина Грохальская работала над выведением новых сортов картофеля, того, что с очень крупными клубнями. В прошлом году Галина получила 1.500 килограммов картофеля. Сейчас она выдала тысячи клубиков высева Галина и 500 клубков Сердючки.

Клименты переплываютея с Одесским научно-исследовательским селекционным институтом имени Т. Д. Лисенко, учёные дают советы пионерам пионеры в их опытной работе.

Следняя юнаты Ольгавойкой средней школы Ного-Ушичской районка Казмен-Половской области рассаживают огорожи, тем, чем они занимаются в своей зелёной лаборатории.

Л. ДОРОНОВА.

Юнаты на школьной лоске. Фото В. Прыскало.

Высокий урожай ржи

— Видя, когда в поле встал урожай, густая рожь. Отдельные колосья её достигали уже 20—23 сантиметра. Это было в 1949 году. Помню, как я целый день бродил среди спелой золотистой ржи, подбрав дражайшие колосья. Исцарапан ружьи и ноги и все же нашёл не столько колосьев длиней в 15—20 сантиметров сорта «Белая перчатка», сколько колосьев, которые были и выше и гуще. Ружьи хорошо удобрили лоском вывершили удобрениями. Когда рожь стала колоситься, я каждую день приседал на участок и все мерил, вырос ли колос.

Владислав Тодкин.

ОПЫТЫ С ПОМИДОРАМИ

Много я думал над тем, как бы вывести новые гибриды помидоров. Для этого в прошлом году проводил прививки пасленовых в разных комбинациях. Например: «Сандор «золотистый» привил к паслену. Затем привил помидор «Бредадей» к картофелю. Прививку делал в расщеп, на два корня и в пасуку Анета. На опыте убедился, что прививка в пасуку Анета — самый лучший способ. Особенно интересны гибриды получились от прививки «золотистого» к помидору сорта «Золотистый» и «Сандор» к помидору сорта «Бредадей». Цвет у гибридов имеет круглую форму.

С волнением наблюдал я, какую форму и цвет приобретают плоды на гибридных растениях. Все свои наблюдения записывал в дневник. Помидоры получились намного увеличенные, сферические и вкусные. Я собрал из полученных гибридных плодов семена и высевал их весной в ящики с землякой.

Сердас ожидал от своего гибридных семян больше плодов.

Франа ЛИПНИСКИН.

Огурец-великан

Я мечтаю на следующий год обязательно вырастить огурец великан с кабачком. Для этого нужно получить хороший участок на две грядки — огурцы. Кусок заблаговременно выкопать на песчаной почве. Затем зёрно, что так нестика огурца. Затем засеять в ряды маленькими, чтобы наскормить из наскорм на него другую вытату Сдобными гибридами семечка и высеять. Вуру зёрно указывать за всеогорожины, как кабачки, а высе у них должней быть, как у огурца.

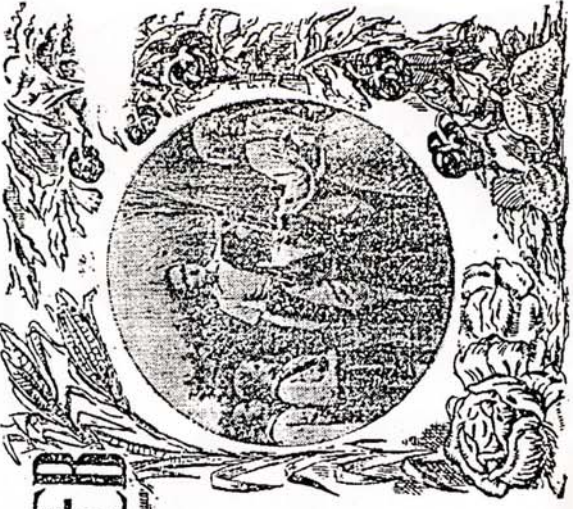
Галина ЯВОРСКАЯ.

КАРТА РОДУНЫ

Очень интересным делом занялся наш класс. Мы задумали изобразить на своём участке карту Родины, по садам на нём различные цветы и растения. Сначала начертил на земле контуры моря, рек, гор, каньонов. На горах, плоскогорьях и других возвышенностях поставил высокие тонкие столбы. Изменил, развел и сделал грядки, расставил цветы. Теперь когда всё заделано и засеяно, ждём урожая. Става несомненно очень красивой. Далеко вдали её увидят карты всегда толпятся маляшми. Устойчиво, стараясь не помять цветов, они любуется ею.

За время летних каникул мы решили сделать проект обозначенных моря, реки и каньоны и напорочные воды. А эскизные замечания покажут, где построены новые электростанции.

Галина ПОНУРКЕВИЧ, Нада БАЦУРА.

— Видя, рассаживая нам, как ты вырастишь свою рожь, — спрашивает любознательные мальши у старинки-красавицы Владлена Тодкина.

Наша кукуруза

ПРОСМОТРИТЕ, какую кукурузу вывели юнаты! — что творится только в этом году! С колосками сахарки, ма суточные зернышки стебли, на болышине, тинкелье початки нашей кукурузы.

Пять лет мы трудились, чтобы вывести новые гибридные семена высокоурожайной кукурузы, и, наконец, наша кукуруза дала, считая с гектара, 86,3 центнера зерна.

С чего же мы начинали? Успех пришёл не сразу. Посоветовались с учителем Фёдором Степановичем Бацура, мы посадили кукурузу сорта «Бессараба» и «Зингер-33». Хорошо удобрили почву хвостинами и минеральными удобрениями. Кукуруза зацвела, срвали у «Бессарабы» тинкелье зернышки. Пыльца самозасеивалась на «Зингер». Выжили только колоски до 20—25 зёрен.

На следующий год, переделав и нестер-80 килограммов новых гибридных семян, перестроили землю нашего колхоза, где зерновой комсомолка Петруленка Нокоричка. Она её вырастила второй год и собрала богатый урожай.

Но мы не оставили своей опытной работы над кукурузой. Новые гибридные семена мы скрестили с «севернокавказской многоколосковой». Полученные семена кукурузы передали учителям младших классов, чтобы они вели дальнейшие опыты. А сами стали выращивать новый сорт.

Мария КОШОВСКАЯ, Людмила ЧИЧНОВСКАЯ.

Боясь расчлёт гречихи

...Наш колхоз имени Кирова выделенный на опытные полях выделены группы ребят. Эта работа очень кропотливая: нужно каждое утро выламывать и приносить корешки скармливать скотины и заготавливать сенажи в ливеньки.

Кроме этого, мы завели дневник погоды, в котором отмечаем температуру воздуха, направление и силу ветра, влажность почвы. Будет весна тогда уже, сколько вышло осадков.

Мы узнали, что опыляются они перекрестным способом. Цыбаны и другие насекомые переносят пыльцу с одного цветка на другой.

На следующий год, используя свои наблюдения и опыт работы, мы задумали выработать свой на пришкольном участке «Севернокавказской» сорт гречихи.

Евдокия КУЛЬНИЧКА, Станислава БЕНЦИЛО.

Для того, чтобы вести наблюдения на опытных полях, мне нужна ваша помощь, ребята. — сказал председатель.

Мы все охотно согласились.

Гречиха, засеянная 7 мая, вызрела только 21 мая, а гречиха, засеянная 15 мая, вызрела 22 мая.

Для того, чтобы вести наблюдения на опытных полях, мне нужна ваша помощь, ребята. — сказал председатель.

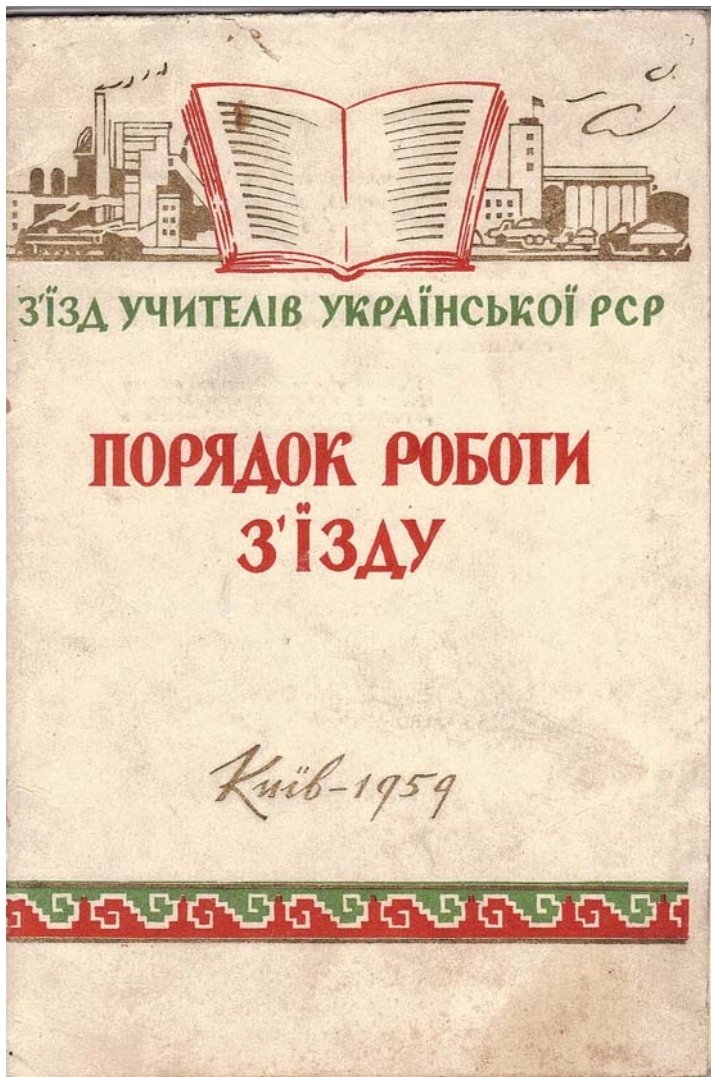
Мы все охотно согласились.

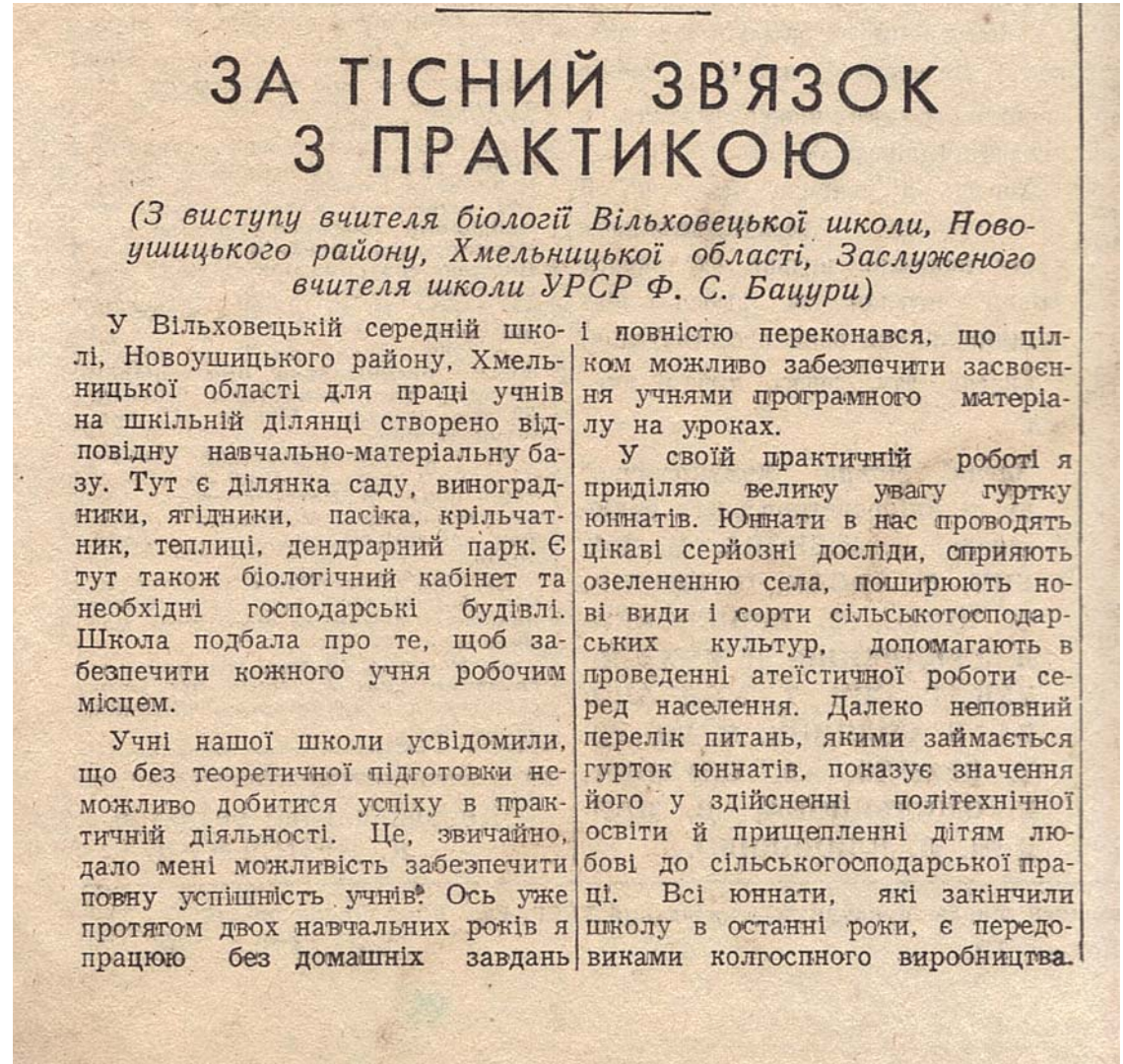
— Боясь расчлёт гречихи собирает мы мальчи, — говорит, рассаживая многоурожайные лозы, Женя Биндюк.

*Делегация педагогов-натуралістів Хмельниччини на Всесоюзній ВДНХ у Москві
(зліва - керівник делегації - Марія Яківна Холевінська, директор обласної станції юннатів у 60-х роках)*

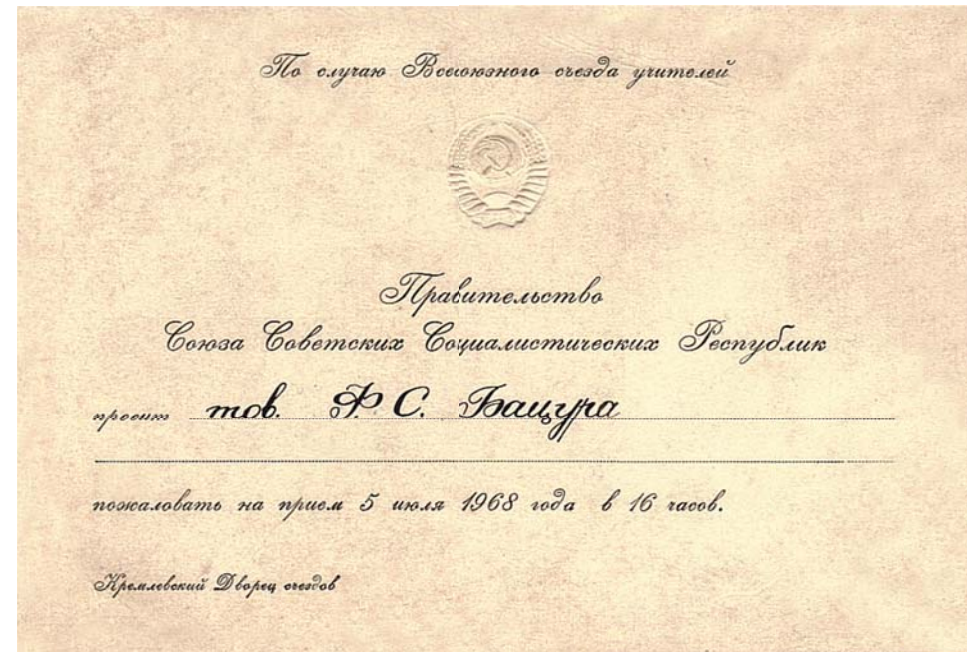
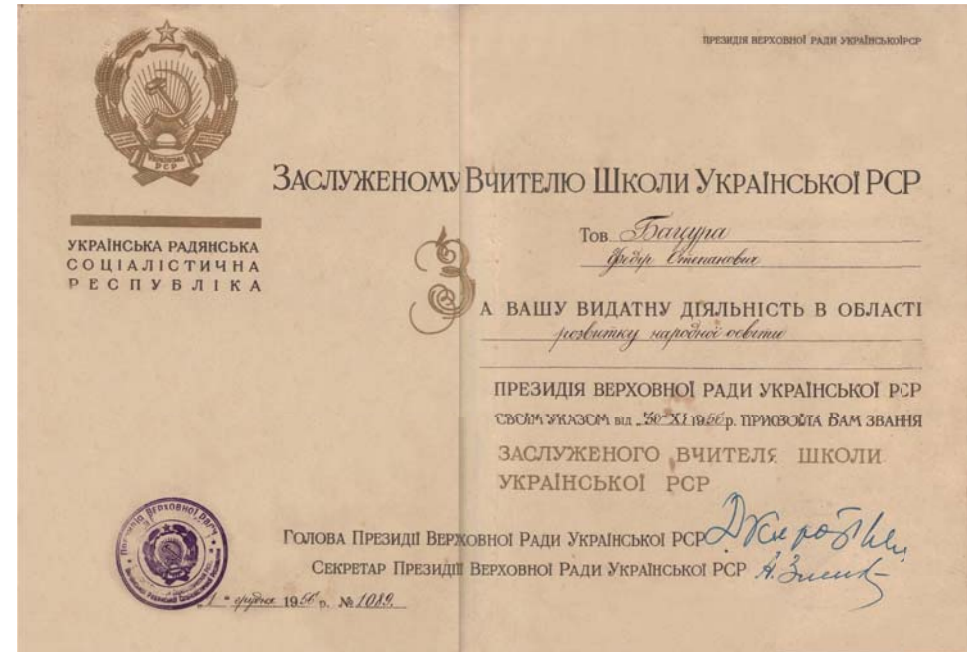
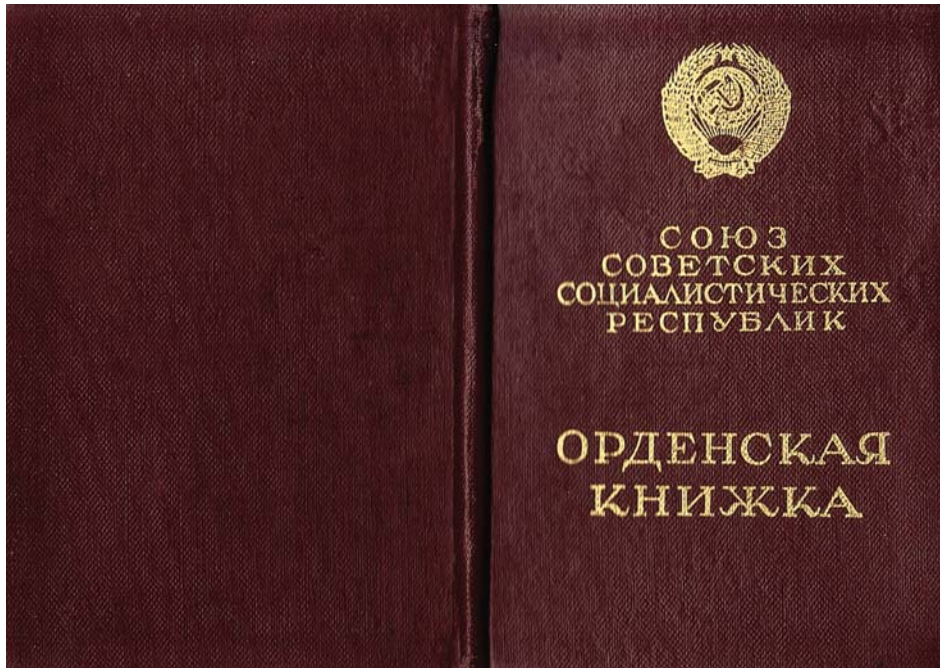
Примірник програми з'їзду учителів УРСР,
що належав Ф. С. Бацури
(з сімейного архіву сина - О. Ф. Бацури)

Фрагмент публікації республіканською газетою виступу
Федора Степановича на з'їзді учителів України в 1959 році,
педагогічні ідеї якого залишаються актуальними і в наш час

Учитель біології Вільховецької СШ Федір Степанович Бацура (3-й зліва в останньому ряду) серед відомих подільських науковців, педагогів та керівників обласного відділу народної освіти, радянських, партійних і комсомольських органів - делегатів Всесоюзного з'їзду учителів у Москві в 1968 році

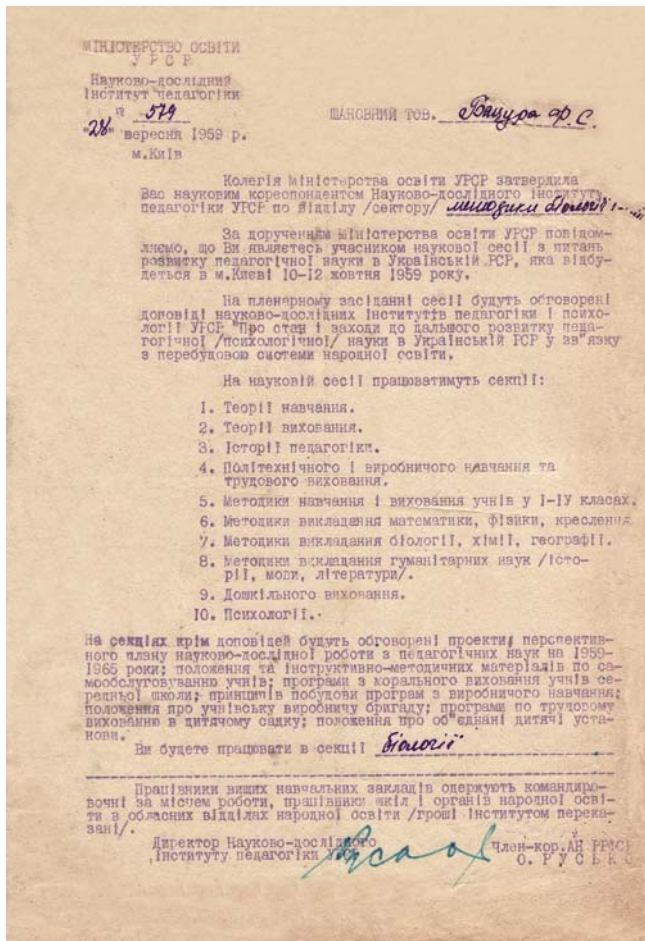
*Ф. С. Бацура з дружиною Ганною
Петрівною, матір'ю Олександрю
Тихонівною і молодшим сином Олександром*

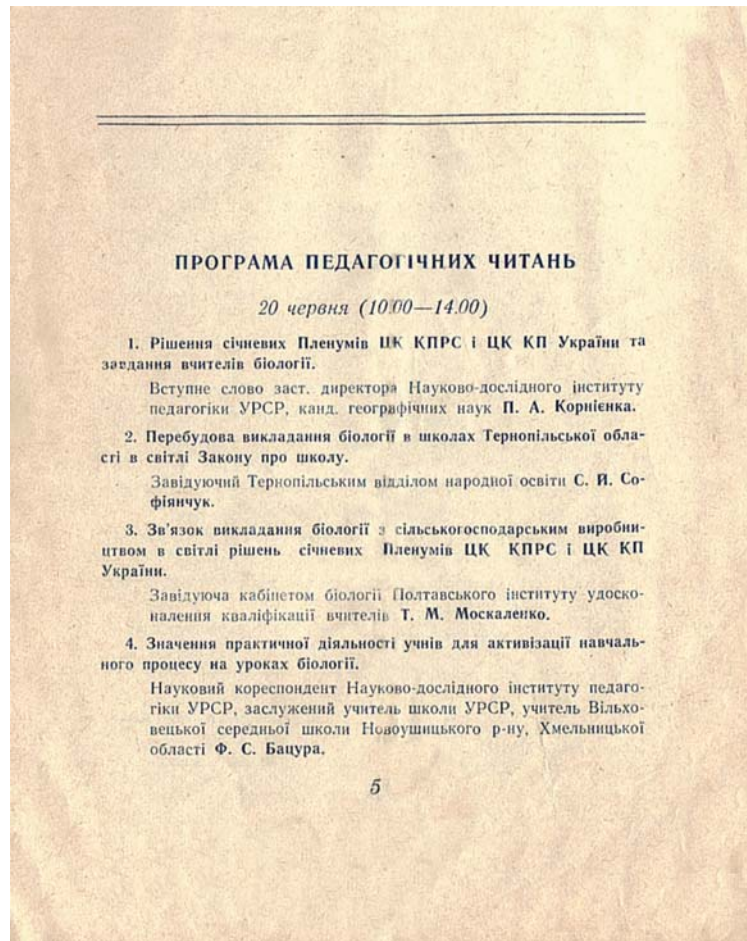
*За улюбленою справою з фотоапаратом
на маївці у лісі (початок 60-х років)*

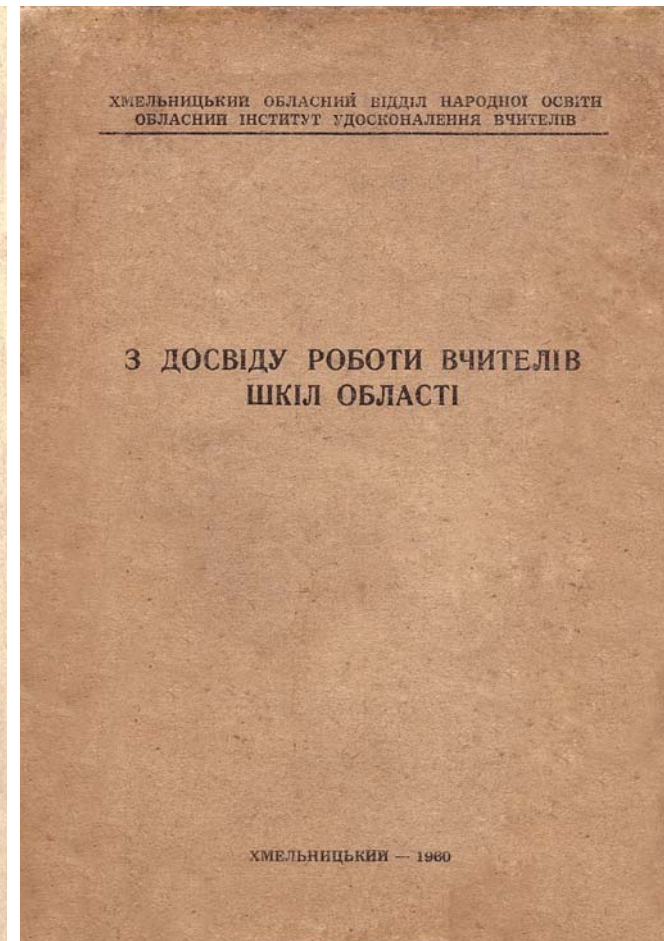
*В колі рідних. Стоять (зліва направо) сват Олексій, син Леонід і
його дружина Ніна, дочка Євгенія та її чоловік Микола, Федір
Степанович. Сидять (зліва направо) сваха Надія, мати Олександра
Тихонівна, дружина Ганна і син Олександр. Червень 1961 року.*

Офіційне повідомлення Ф. С. Бацури про затвердження його науковим кореспондентом Інституту педагогіки УРСР та запрошення на наукову сесію (1959 р.)

Фрагмент програми педагогічних читань у м. Тернополі в 1961 році, де Ф. С. Бацура за свою доповідь був нагороджений першою премією організаторів заходу.

Збірка матеріалів з описом передового досвіду роботи Ф. С. Бацури та 8-ми кращих вчителів шкіл Хмельницької області (1960 р.)

Ф. С. Бацура з вихованцями піонерського табору

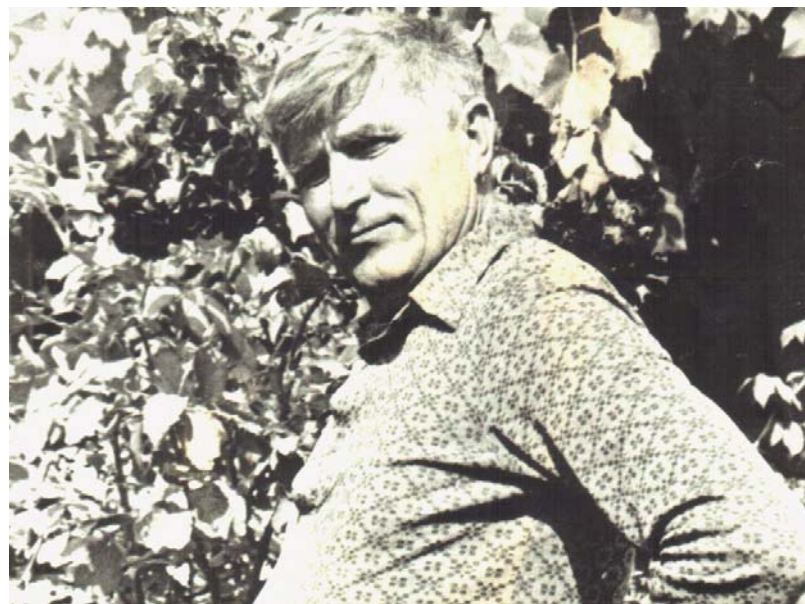
З колегами і шукачами передового педагогічного досвіду

У шкільній теплиці

Серед інтродуцентів

Біля виноградника

Навчальна екскурсія Ф. С. Бацури на ферму колгоспу ім. С. М. Кірова (1972 р.)

На демонстрації з учителями в честь Великого Жовтня

Святкування Ф. С. Бацурую свого ювілею з колегами і друзями та родиною

Урочисті провиди на пенсію Ф. С. Бацури під каштаном і вікнами його колишнього кабінету біології

Учителі Вільховецької СШ В. І. Полякова, Л. О. Понуркевич, Д. М. Гавришенко і Є. А. Олембовська на ювілеї

Кавалери всесоюзної медалі в честь ювілею В. І. Леніна учителі А. М. Комарницька та О. А. Косець з Ф. С. Бацурую.

За улюбленою грою в шахи

У колі рідних з братом Євгеном і його дружиною Ніною, своєю дружиною та тіткою Катериною

На схилі літ на ганку рідної батьківської хати

*Вітальна фотолістівка Федора Степановича
Бацури рідним і друзям*

СТОРІНКИ ЖИТТЄВОГО ШЛЯХУ (СПОГАДИ СИНА)

Енциклопедичний стиль викладення основних віх життя і педагогічної творчості Бацури Федора Степановича не дає можливості розкрити багато граней його натури та створити цілісний портрет цієї непересічної особистості. Спробуємо відступити від шаблонів і розповісти яким він був у буденності, цікаві і прикрі моменти його життя, взаємини з колегами, друзями та рідними, про побут, світ захоплень і вподобань.

Варто, мабуть, розпочати з голодних 1932-1933 та 1946-1947 років, коли він учителював а після війни очолював педагогічний колектив в одному із сіл на Поділлі. «Хлібозаготовачі» вимели все до зернини з кожного селянського двору і вчителі та їх родини, як і всі жителі села, реально голодували. На щастя, доблесним служнякам ніхто не доніс про те, що в шкільній коморі знаходиться зерно, зібране з навчально-дослідних ділянок як насіннєвий матеріал під майбутній урожай. Коли Федір Степанович бачив, що хтось із дітей або учителів знаходився на грані голодного запаморочення, він закликав бідолашу до себе і насипав йому трохи зерна та при цьому наказував мовчати, щоб була хтось не дізнався про рятівні запаси. Значно пізніше виявилось, що всі, хто працював у школі, отримували цю «таємну» допомогу. В такий спосіб він, ймовірно, врятував від голоду багатьох жителів села.

Або такий епізод. Досвідченого педагога з божим даром до аналітики, творчості та наукової діяльності на початку 50-х без вступних іспитів збиралися зарахувати до аспірантури Науково-дослідного інституту педагогіки Української РСР. Оскільки значна частина кандидатської дисертації була вже готова, то залишилося лише оформити наукову працю за тодішніми стандартами, а для цього необхідно було мати формальну можливість частіше вирушати у відрядження до Києва, законні підстави для додаткової відпустки, тощо. Саме такі можливості надавало навчання в аспірантурі без відриву від основної діяльності.

Якою ж несподіванкою для всіх причетних до вступу стало те, що замість диплома майбутній аспірант надав комісії довідку про те, що

він прослухав повний курс вчительського інституту, але у зв'язку з початком війни не склав випускні іспити. На цілком законних підставах до аспірантури Бацуру Ф.С. не зарахували, адже це був би перший в історії прецедент, коли аспірант мав би незакінчену вищу освіту. Зараз у це важко повірити бо, зазвичай, на базарі або через знайомих ділків чи Інтернет, за гроші можна придбати будь-який документ.

Коли хтось із присутніх недвозначно натякав про відсутність у нього вищої освіти і певну ущербність, колеги або й він сам відповідали, що розум дають батьки, а не інститут. Жодних комплексів з цього приводу у нього ніколи не було, бо займався самоосвітою впродовж усього життя.

Коли до будинку, де з сім'єю мешкав Федір Степанович, приходив листоноша, сумка останнього суттєво худішала. Окрім низки освітянських і педагогічних видань він передплачував зо два десятки науково-популярних газет і журналів. Серед них кілька найменувань із серії «Знання», надзвичайно популярні на той час журнали «Вокруг света», «Наука и жизнь», «Знание - сила», «Наука и техника», «Україна», «Советское фото», літературні часописи «Дніпро» та «Новий мир», «Літературну газету».

У вечірні години, коли закінчувалися приготування до завтрашніх уроків, він брав до рук періодику. Святкові та вихідні дні теж присвячував їй. Дуже часто, почерпнуте з методичних чи науково-популярних видань, доповнювало шкільну програму. Політикою він цікавився мало, зате завжди прагнув бути у курсі всього нового в біології і природознавстві, в суспільному і культурно-мистецькому житті країни.

В голодні і холодні перші повоєнні роки та й згодом, мабуть, аж до середини 60-х, коли від трудовнів реально перейшли до грошової оплати за роботу в колгоспі, чи не єдиним джерелом доходів для жителів села була робота в особистому підсобному господарстві, яка, крім того, забезпечувала сім'ї продуктами харчування. Сільські вчителі теж чимало часу проводили на городі чи власній тваринницькій міні-фермі.

Бацура Ф.С. до їх числа реально не належав. Не без того, щоб він зовсім не брав до рук сапу чи лопату. Найчастіше це було тоді, коли він на власному городі закладав якісь свої експериментальні посіви чи насадження. В підсобному господарстві не було ні корови, ні бичків на відгодівлі, ні кролів. Вряди годи вирощували одне порося та утримували домашню птицю. Виживали за рахунок невисокої вчительської зарплати та заробітків дружини, яка була майстринею і шила одяг. Він шанував хліборобську працю, особисто прищеплював своїм дітям і учням любов до неї та навчав її азам. В той же час він не хотів, в буквальному розумінні, закопувати свій талант в землю і робив те, що виходило в нього краще і продуктивніше - вчителював. Він свідомо підтримував хрущовські

реформи на селі і на відміну від багатьох критиканів вбачав у них кроки до індустріалізації і вибору цивілізаційного шляху розвитку не тільки сільського господарства, але й країни в цілому.

Сьогодні важко відповісти на питання, чому його так приласкала радянська влада, відзначивши високими нагородами, участю у найвищих вчительських форумах і підтримкою починань на освітянській роботі. Він не мав ні впливових друзів, не був заслуженим фронтовиком, не був навіть членом КПРС. Навпаки, скоріше все йшло до того, щоб відсторонити його від виховання молоді як сина священнослужителя і внука розкуркуленого. Але репресивний каток його оминув. Як і всі інші його колеги-вчителі був агітатором і пропагандистом тодішнього способу життя і не більше. Відповідаючи філософськи на риторичне питання зауважимо, що є загальнолюдські цінності і в усі часи є і будуть люди, які їх сповідують і підтримують талантів та професіоналів.

Очевидно, на життєвому шляху Федора Бацури такі люди були.

Тортаючи сторінки біографії, може скластися враження, що він був таким собі трудоголіком, який повністю віддавався професійній діяльності та самоосвіті. Насправді це не так. В нього було багато пристрастей, захоплень і вподобань. Мало хто знає, але він непогано малював. Це вміння ставало в пригоді при виготовленні численних унаочнень, що супроводжували його уроки та виступи на вчительських семінарах і конференціях. Крім того, він писав пейзажі. Та справжнім великим захопленням була для нього фотографія. Коли поруч з батьківською хатою збудували новий будинок, то стара оселя перетворилася на таку собі фотомайстерню з лабораторією.

Ще викладаючи в школі, він багато фотографував, а коли залишив вчителювання, то фото-справа стала найулюбленішим заняттям.

Нинішнє покоління, яке й гадки не має про технологію виготовлення фотографій півстоліття назад, таким повідомленням не здивуєш. Що ж тут особливого: придбав цифрову апаратуру та й фотографує і друкує фотопринтером скільки заманеться. Вони, молоді, не знають, що раніше процес виготовлення фотографій тривав кілька днів і вимагав десятки технологічних стадій та чималих затрат.

Дружина часто жартувала з цього приводу, що мовляв, раніше ти відносив з дому зарплату, а нині взявся за пенсію, адже заняття фотографією було збитковим. Та Федір Степанович займався фотографуванням, як до того вирощуванням ранніх овочів у

теплиці чи доглядав за пасікою, не для заробітку.

Він був просто дуже активним, прогресивним, прагнув жити в ногу з часом, якнайбільше пізнати і зробити щось у цьому світі власними руками. Тому залюбки в юності майстрував радіоприймачі, а згодом він одним з перших у селі придбав магнітофон, телевізор, провів телефон. Багато читав і не тільки періодику та методичну літературу, але й класичну, прагнув послухати гарну пісню, не пропускав, за змогою, прем'єри кінофільмів, любив пізнавальні телепрограми. Серед його улюбленців були такі знаменитості: Джек Лондон, Арчибальд Кронін, Стефан Цвейг, Федір Достоєвський, Іван Франко, Тнат Юра, Микола Яковченко, Павло Кадочников, Інокентій Смоктуновський, Юрій Сенкевич, Анатолій Солов'яненко, Людмила Зікіна, Ігор Шамо, Дмитро Луценко, Вольф Месінг та інші не менш відомі особистості.

Висока планка щодо рівня викладання предметів, творчий неспокій, часті навідування у Вільховецьку школу вчителів з інших регіонів з метою запозичення досвіду, постійне виголошування його імені на різних нарадах, зрештою, його високі моральні чесноти не всім подобалися. Дехто не замислювався чи не хотів замислюватися над тим, яка колосальна праця за цим усім стоїть, а реагував лише на зовнішні ознаки успіхів. Зрештою він нікому не перебігав дороги, не пакостив, не доносив, а навпаки, відгукувався на прохання допомогти. То ж як і в багатьох інших педагогічних, медичних чи творчих колективах одні його поважали, інші чомусь подобувалися, а хтось і недолюблював. Та це тільки підкреслює його неординарність. Банальним він був дуже рідко.

В молодості та й дільш зрілому віці в компанії друзів і колег він - джерело витівок і розіграшів, фонтан ідей щодо того, як краще позабавлятися та по доброму когось розвести. Згадаймо, що в ті часи способів і можливостей порозважатися було не так вже й багато.

Справжніх друзів у нього було мало та таких багато й не буває. До тих, з ким він ділився сокровенним, відносилися директор середньої школи в сусідньому селі Струга Дердюк Йосип Францович та заступник міністра в уряді Молдавської РСР, уродженець села Вільховець, Войтенко Василь Михайлович.

Зустрічі з ними були не частими, зате дуже приємними і бажаними. Це були зустрічі друзів-однодумців. Відверті розмови тривали годинами. Наприкінці життя Федір Степанович жалівся дружині, що на відміну від неї, у нього не було багато часу для задушевного спілкування з людьми на побутовому рівні.

Розповідь про Бацуру Ф.С. виглядатиме не завершеною, якщо не згадати про сім'ю та побут. Жити разом з неординарною особистістю непросто. То ж дружині і дітям приходилося миритися з тим, що чоловік і батько постійно зайнятий, часто буває у відрядженнях, мало уваги приділяє побутовим проблемам, що гості, а їх було чимало, можуть зненацька нагрянути на обід, а в домі і на столі все має бути ідеальним. Стараннями рідних: мами, дружини та дітей Федір Степанович практично був відгороджений від домашньої роботи, а до його проблем і прохань рідні відносилися з особливою увагою. А інакше й бути не могло. Домашні розуміли і бачили яка допомога йому потрібна і надавали її.

Дружина Танна Петрівна з певною долею іронії казала, що половина орденів, медалей і звань - то її заслуга. І в цих словах є чимала доля істини.

Вставав Федір Степанович, як і ведеться на селі, рано. Сам щодня робив ранкову гімнастику і заставляв її робити дітей. Наймолодший син і нині незлим тихим словом згадує ту ранкову муштру та все ж залишається вірним батьковій традиції, доповнюючи ранкові вправи щоденною п'ятикілометровою прогулянкою у парку.

Після ранкової зарядки обов'язково йшли водні процедури: обмивання прохолодною водою або душ. Згодом снідав та йшов на роботу, а коли повертався додому, на столі завжди мав бути запровлений салом борщ та такий гарячий, що аж дух перехоплювало. Поруч з тарілкою лежав хліб, стручок червоного пекучого перцю і головка часнику. Коли вся ця

термічна суміш попадала до шлунку, то здавалося, що проковтнув не ложку борщу, а розплавлений метал.

Діти, ставши старшокласниками, будь-що прагнули приходити зі школи так, щоб не зустрітися з батьком за столом, бо не зовсім так любили борщ, як він. Після обіду - святая святих - відпочинок. Тодіну-півтори він мав спати міцним сном і горе тому, хто його потривожить. Про цю його звичку ходили легенди. Та й де таке бачено, щоб в селі серед ділового дня чоловік спав. Хіба мало роботи?

Відпочивши, він готувався до уроків або займався фото. Спати лягав не пізніше двадцять другої години. Очевидно, що саме здоровий спосіб життя та чітко спланований розпорядок роботи й відпочинку, якого він дотримувався роками, повернули йому здоров'я та високу працездатність, адже в юності він важко хворів і надій на одужання майже не було.

Системи виховання дітей, як такої, в сім'ї не було. Вони не були покинуті напризволяще, адже дома завжди була мама, але й нав'язливий контроль був відсутнім. Кращого прикладу для наслідування, ніж стосунки, які панували вдома, дітям годі було шукати. Як не парадоксально це звучить, але виховання полягало в тому, що нікого не виховували. Батьки були друзями і порадиниками.

У Танни Петрівни і Федора Степановича було троє дітей. Старший Леонід після служби в армії одружився і жив з сім'єю в Москві. Після закінчення радіотехнічного технікуму працював за спеціальністю. На вибір професії, очевидно, вплинуло батькове захоплення радіоприймачами.

Дочка Євгенія спочатку точно копіювала батька, бо спочатку працювала у школі. Згодом, закінчивши Одеське медучилище, також працювала в школі-інтернаті міста Балта, але вже як медик. Наймолодший син Олександр, закінчивши біологічний факультет Чернівецького державного університету і захистивши кандидатську дисертацію за спеціальністю біохімія, символічно завершив те, про що мріяв батько.

В одному з мексиканських поселень кладовище розділено на могили мертвих і справжніх мертвих. До могил мертвих приходять рідні і друзі, а могили справжніх

мертвих не відвідує ніхто. У нас же кажуть, що людина, допоки живе на землі, скільки її пам'ятають.

Колеги, друзі, земляки, учні і вихованці, а також рідні Федора Степановича Бацури шанують, люблять та пам'ятають його, бо своєю працею для людей він заслужив право на довіру і добру пам'ять.

(За матеріалами спогадів О.Ф.Бацури, молодшого сина Федора Степановича)

**Документ оформила учениця Ф. С. Бацури нотаріус
Ніна Філімонівна Багрійчук (Магера)**

В День Святого Великодня 5 травня 2013 року колеги і учні Федора Степановича Бацури урочисто відзначили 100-ліття Дня народження свого знаменитого Учителя.

Поряд зі спогадами про подвижницький творчий шлях і науково-педагогічну діяльність Ф. С. Бацури., була ініційована пропозиція учасників конференції, що відбувалась на базі Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ст., щодо увічнення його пам'яті і присвоєння імені школі, якій він присвятив своє життя.

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ

04053, м. Київ, вул. Артема, 52-А
Телефон / факс 226 – 31 – 80, 489-08-60
E-mail: info.apsu@gmail.com / Web-caim: www.apsu.org.ua

12.06.2013 № 27/164
На № _____ від _____

Директору Хмельницького обласного
еколого-натуралістичного центру
учнівської молоді Климчуку В.В.,
директору Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ст.
Новоушецького району Хмельницької області
Шевченку І.І.,

Шановні Василю Васильовичу та Ігорю Івановичу!

Національна академія педагогічних наук України розглянула Ваше клопотання про підтримку ініціативи педагогічного колективу і батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ступенів Новоушецького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені колишнього її учителя біології Федора Степановича Бацури. Відомого подільського педагога-новатора, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, орденоносця, Заслуженого вчителя Української РСР, делегата республіканського і всесоюзного з'їздів учителів, ентузіаста і лідера юннатівського руху в Україні та СРСР у 50 - 70-х роках.

Вважаємо, що його самовіддана, творча і плідна науково-педагогічна праця заслуговує великої поваги в освітянському просторі держави та достойного вшанування і збереження пам'яті для наступних поколінь школярів та педагогів.

Сподіваємось, що підтримка Національною академією педагогічних наук України ініціативи Ваших навчальних закладів щодо присвоєння імені Ф.С.Бацури загальноосвітній школі в селі Вільховець, якій він самовіддано присвятив все своє життя, стане гідною відзнакою його подвижницької праці та 100-ліття від дня народження.

З повагою,

Віце-президент

А.М. Гурзій

Міністерство освіти і науки України
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОЛОГО-НАТУРАЛІСТИЧНИЙ
ЦЕНТР УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

04074 Київ, Визвольна, 19

тел. тел. 430-02-60, 430-43-90

15.05 2013 № 83

Директору Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ст.
Новоушицького району Хмельницької
області Шевченку І.І.,
Директору ХОЕНЦУМ Климчуку В.В.

Шановний Ігорє Івановичу!
Шановний Василю Васильовичу!

Національний еколого-натуралістичний центр учнівської молоді підтримує ініціативу педагогічного колективу і батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ступенів Новоушицького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені колишнього її учителя біології Федора Степановича Бацури - відомого подільського педагога-новатора, орденоносця, Заслуженого вчителя школи Української РСР, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, ентузіаста і одного із лідерів юннатівського руху в Україні та СРСР у 50 - 70-х роках.

Сподіваємось, що підтримка Національним ЕНЦУМ ініціативи Ваших навчальних закладів щодо присвоєння імені Ф.С.Бацури школі в селі Вільховець, якій він самовіддано присвятив все своє життя, стане гідною відзнакою його подвижницької праці.

З повагою,
Директор

доктор педагогічних наук, професор

В.В.Вербицький

УКРАЇНА
ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ

Майдан Незалежності, 1, м. Хмельницький, 29000,

тел./факс (0382) 79-51-36 E-mail: khmoblosvita@i.ua. Код ЄДРПОУ 38482265

від 16 травня 2013 року № 1000-5/2013 Директору Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ст.
Новоушицького району Шевченку І.І.,
Директору ХОЕНЦУМ Климчуку В.В.

Шановний Ігорє Івановичу!
Шановний Василю Васильовичу!

Департамент освіти і науки, молоді та спорту Хмельницької обласної державної адміністрації підтримує ініціативу педагогічного колективу і батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ступенів Новоушицького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені колишнього її учителя біології Федора Степановича Бацури - відомого подільського педагога-новатора, орденоносця, Заслуженого вчителя школи Української РСР, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, ентузіаста і лідера юннатівського руху в Україні та СРСР у 50 - 70-х роках.

Його самовіддана і плідна педагогічна праця заслуговувала у той час і заслуговує сьогодні великої поваги в освітянському середовищі та достойного вшанування його світлої пам'яті для наступних поколінь школярів і педагогів.

Сподіваємось, що підтримка Департаментом освіти і науки, молоді та спорту Хмельницької обласної державної адміністрації ініціативи Ваших навчальних закладів щодо присвоєння імені Ф.С.Бацури школі в селі Вільховець, якій він самовіддано присвятив все своє життя, стане гідною відзнакою його подвижницької праці.

З повагою,

Директор департаменту

В.І.Очеретянко

Вик. Фіярська С.І.
Тел. 79-51-36

УКРАЇНА
Національна академія педагогічних наук
ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ
04053, м. Київ, вул. Артема, 52Д, тел. 481-37-71, 481-37-10, 481-37-25
e-mail: nauk_ org_ undp@ukr.net

UKRAINE
National Academy of Pedagogical Sciences
INSTITUTE OF PEDAGOGY
52 D.Artema Str., 04053, Kyiv, tel. 481-37-71, 481-37-10, 481-37-25

№ 417 від 22 05 2013 р.
на № 145 від 14 05 2013 р.
вс. N 164 17 05 2013 р.

Начальнику Новоушицького
районного відділу освіти
Власовій М.М.

Шановна Маргарито Миколаївно!

Просимо підтримати ініціативу педагогічного колективу, ветеранів педагогічної праці та батьківського комітету Вільховецької ЗОШ I-III ступенів Новоушицького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді та позитивно вирішити питання щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені її колишнього учителя біології Федора Степановича Бацури – відомого подільського педагога-новатора, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, Заслуженого вчителя школи Української РСР, удостоєного найвищої відзнаки держави – ордена Леніна, нагородженого всесоюзною галузевою відзнакою – медаллю імені А.С.Макаренка, золотими медалями всесоюзної ВДНГ та багатьма іншими державними і галузевими нагородами за подвижницьку працю, делегата всеукраїнського (1959 р.) і всесоюзного (1968 р.) з'їздів учителів та зльотів юннатів, ентузіаста і лідера юннатівського руху на Хмельниччині, в Україні та СРСР у 50–70-х роках ХХ ст.

Славне ім'я знаменитого сільського учителя біології Федора Степановича Бацури, його новаторська науково-педагогічна діяльність і досягнення

юннатівської роботи у ті роки сьогодні добре відомі на Хмельниччині та в Україні.

Непересічні здобутки його самовідданої і плідної педагогічної праці на ниві навчання і виховання підростаючого покоління заслугоували у той час і заслуговують сьогодні великої поваги в освітянському середовищі нашого краю та України, достойного вшанування і увічнення його світлої пам'яті в імені школи зі встановленням меморіального знака для наступних поколінь школярів, педагогів та жителів рідного села.

Сподіваємось, що підтримка Інститутом педагогіки НАПН України ініціативи вільховецьких педагогів і громадськості їх села щодо присвоєння імені Ф.С.Бацури школі села Вільховець (із встановленням у ній меморіальної дошки), якій він самовіддано присвятив усе своє достойно прожите життя, сприятиме зростанню її авторитету в регіоні і стане гідною відзнакою подвижницької праці знаменитого Учителя та ознаменуванням 100-ліття з дня його народження.

З повагою,
директор Інституту педагогіки,
доктор педагогічних наук, професор

О.М.Топузов

Виконавець
Засєкіна Т.М.
481-37-25

№ 448 від 22.05.2013 р.
на № 145 від 14.05.2013 р.
вас N 164 17.05.2013 р.

Голові Новоушицької районної
державної адміністрації
Московчуку О.Є.

Шановний Олександрє Євгеновичу!

Просимо підтримати ініціативу педагогічного колективу, ветеранів педагогічної праці та батьківського комітету Вільховецької ЗОШ I-III ступенів Новоушицького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді та позитивно вирішити питання щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені її колишнього учителя біології Федора Степановича Бацури – відомого подільського педагога-новатора, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, Заслуженого вчителя школи Української РСР, удостоєного найвищої відзнаки держави – ордена Леніна, нагородженого всесоюзною галузевою відзнакою – медаллю імені А.С. Макаренка, золотими медалями всесоюзної ВДНГ та багатьма іншими державними і галузевими нагородами за подвижницьку працю, делегата всеукраїнського (1959 р.) і всесоюзного (1968 р.) з'їздів учителів та зльотів юннатів, ентузіаста і лідера юннатівського руху на Хмельниччині, в Україні та СРСР у 50–70-х роках ХХ ст.

Славне ім'я знаменитого сільського учителя біології Федора Степановича Бацури, його новаторська науково-педагогічна діяльність і досягнення

юннатівської роботи у ті роки сьогодні добре відомі на Хмельниччині та в Україні.

Непересічні здобутки його самовідданої і плідної педагогічної праці на ниві навчання і виховання підростаючого покоління заслуговали у той час і заслуговують сьогодні великої поваги в освітянському середовищі нашого краю та України, достойного вшанування і увічнення його світлої пам'яті в імені школи зі встановленням меморіального знака для наступних поколінь школярів, педагогів та жителів рідного села.

Сподіваємось, що підтримка Інститутом педагогіки НАПН України ініціативи вільховецьких педагогів і громадськості їх села щодо присвоєння імені Ф.С. Бацури школі села Вільховець (із встановленням у ній меморіальної дошки), якій він самовіддано присвятив усе своє достойно прожите життя, сприятиме зростанню її авторитету в регіоні і стане гідною відзнакою подвижницької праці знаменитого Учителя та ознаменуванням 100-ліття з дня його народження.

З повагою,
директор Інституту педагогіки,
доктор педагогічних наук, професор

Топузов О.М. Топузов

Виконавець
Засєкіна Т.М.
481-37-25

№ 419 від 14.05.2013р.
на № 146 від 14.05.2013р.
б/х 164 14.05.2013р.

Голові Новоушицької
районної ради
Барчишину В.В.

Шановний Вікторе Володимировичу!

Просимо підтримати ініціативу педагогічного колективу, ветеранів педагогічної праці та батьківського комітету Вільховецької ЗОШ I-III ступенів Новоушицького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді та позитивно вирішити питання щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені її колишнього учителя біології Федора Степановича Бацури – відомого подільського педагога-новатора, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, Заслуженого вчителя школи Української РСР, удостоєного найвищої відзнаки держави – ордена Леніна, нагородженого всесоюзною галузевою відзнакою – медаллю імені А.С. Макаренка, золотими медалями всесоюзної ВДНГ та багатьма іншими державними і галузевими нагородами за подвижницьку працю, делегата всеукраїнського (1959 р.) і всесоюзного (1968 р.) з'їздів учителів та зльотів юннатів, ентузіаста і лідера юннатівського руху на Хмельниччині, в Україні та СРСР у 50–70-х роках XX ст.

Славне ім'я знаменитого сільського учителя біології Федора Степановича Бацури, його новаторська науково-педагогічна діяльність і досягнення юннатівської роботи у ті роки сьогодні добре відомі на Хмельниччині та в Україні.

Непересічні здобутки його самовідданої і плідної педагогічної праці на ниві навчання і виховання підростаючого покоління заслугоували у той час і заслуговують сьогодні великої поваги в освітянському середовищі нашого краю та України, достойного вшанування і увічнення його світлої пам'яті в імені школи зі встановленням меморіального знака для наступних поколінь школярів, педагогів та жителів рідного села.

Сподіваємось, що підтримка Інститутом педагогіки НАПН України ініціативи вільховецьких педагогів і громадськості їх села щодо присвоєння імені Ф.С. Бацури школі села Вільховець (із встановленням у ній меморіальної дошки), якій він самовіддано присвятив усе своє достойно прожите життя, сприятиме зростанню її авторитету в регіоні і стане гідною відзнакою подвижницької праці знаменитого Учителя та ознаменуванням 100-ліття з дня його народження.

З повагою,
директор Інституту педагогіки,
доктор педагогічних наук, професор

О.М. Топузов

Виконавець
Засккіна Т.М.
481-37-25

УКРАЇНА
ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЕКОЛОГО - НАТУРАЛІСТИЧНИЙ
ЦЕНТР УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ
29025 м. Хмельницький, пров. Шкільний, 8, тел./факс (0382) 55-14-49; 55-12-14
Код 00309996 E-mail: hoencum@gmail.com; www.hoencum.km.ua

від 14 травня 2013 року № 141 Директору Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ст.
Новоушицького району Шевченку І.І.

Шановний Ігоре Івановичу!

Дирекція та педагогічний колектив Хмельницького обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді підтримують ініціативу педагогічного колективу і батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ступенів Новоушицького району Хмельницької області та громадськості села щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені колишнього її учителя біології Федора Степановича Бацури - відомого подільського педагога-новатора, орденоносця, Заслуженого вчителя школи Української РСР, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, творчого ентузіаста і лідера юннатівського руху в Україні та СРСР у 50 - 70-х роках.

Славне ім'я знаменитого сільського Учителя біології Федора Степановича, його новаторська науково-педагогічна діяльність і досягнення юннатівської роботи сьогодні добре відомі на Хмельниччині та в Україні.

Непересічні здобутки його самовідданої і плідної педагогічної праці на ниві навчання і виховання підростаючого покоління заслуговували у той час і заслуговують сьогодні великої поваги в освітянському середовищі нашого краю та України, достойного вшанування і увічнення його світлої пам'яті в імені школи для наступних поколінь школярів, педагогів та жителів рідного села.

Сподіваємось, що підтримка Хмельницьким ОЕНЦУМ ініціативи педагогів Вашого навчального закладу щодо присвоєння імені Ф.С.Бацури школі села Вільховець, якій він самовіддано присвятив усе своє достойно прожите життя, сприятиме зростанню її авторитету в регіоні і стане гідною відзнакою подвижницької праці знаменитого Учителя в ознаменування 100-ліття з дня його народження.

З повагою,

Директор

В.В. Климчук

Вик. Зотова О.В.
Тел. 55-14-49

УКРАЇНА
ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЕКОЛОГО - НАТУРАЛІСТИЧНИЙ
ЦЕНТР УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ
29025 м. Хмельницький, пров. Шкільний, 8, тел./факс (0382) 55-14-49; 55-12-14
Код 00309996 E-mail: hoencum@gmail.com; www.hoencum.km.ua

від 14 травня 2013 року № 146 Начальнику відділу освіти Новоушицької
райдержадміністрації Власовій М.М.

Шановна Маргарита Миколаївна!

Дирекція та педагогічний колектив Хмельницького обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді просять Вас підтримати ініціативу педагогічного колективу і батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ступенів Новоушицького району Хмельницької області та громадськості села щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені колишнього її учителя біології Федора Степановича Бацури - відомого подільського педагога-новатора, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, Заслуженого вчителя школи Української РСР, делегата всеукраїнського і всесоюзного з'їздів учителів і зльотів юннатів, кавалера ордена Леніна, всесоюзної освітянської медалі імені А.С.Макаренка, золотих медалей всесоюзної ВДНГ та ряду інших високих державних і галузевих відзнак, ентузіаста і лідера юннатівського руху на Хмельниччині, в Україні та Радянському Союзі у 50 - 70-х роках.

Славне ім'я Федора Степановича, його новаторська науково-педагогічна діяльність і вагомі досягнення юннатівської роботи з учнями Вільховецької середньої школи сьогодні добре відомі на Хмельниччині та в Україні.

Непересічні здобутки його самовідданої і плідної педагогічної праці на ниві навчання і виховання підростаючого покоління заслуговували у той час і заслуговують сьогодні великої поваги в освітянському середовищі нашого краю та України, достойного вшанування і увічнення його світлої пам'яті в імені школи для наступних поколінь школярів, педагогів та жителів рідного села.

Сподіваємось, що присвоєння імені Ф.С.Бацури школі села Вільховець, якій він самовіддано присвятив усе своє достойно прожите життя, сприятиме зростанню її авторитету в регіоні і стане гідною відзнакою подвижницької праці знаменитого Учителя в ознаменування 100-ліття з дня його народження.

З повагою,

Директор

В.В. Климчук

Вик. Зотова О.В. тел. 55-14-49

Відгук Хмельницького ОІППО на монографію Ф.С. Бацури

Підвищення якості шкільної освіти є необхідною умовою формування інноваційного суспільства. Сьогодні триває пошук ефективних шляхів удосконалення навчального процесу, впровадження нових педагогічних технологій і методик, а також удосконалення вже існуючих. Важливо навчити учня самостійно орієнтуватися в інформаційному просторі, сформувати ціннісні орієнтації на збереження здоров'я та живої природи, усвідомлення біосферної етики, перспектив професійної діяльності, втілення в життя ідей сталого розвитку.

Для реалізації цих завдань необхідно, насамперед, розв'язати проблему формування пізнавальної активності школяра.

Зміст монографії відомого земляка, професійного учителя біології Вільховецької ЗШ Новоушицького району, Заслуженого вчителя школи УРСР Федора Степановича Бацури «Метод бесіди як засіб активізації пізнавальної діяльності учнів на уроках ботаніки» (1964р.) є доказом того, що проблема формування пізнавальної активності школярів є проблемою не лише сьогоднішнього дня. Школа в усі часи гостро ставить перед вчителем проблему вибору методів навчання, які б сприяли формуванню пізнавальної активності школярів. Адже, активна особистість ініціативна, протидіє консерватизму, вміє розв'язувати проблеми, здатна до критичного мислення і свідомого професійного вибору. Автор обґрунтовує переваги методу бесіди як засобу формування пізнавальної активності школярів за умови побудови навчального процесу на таких педагогічних засадах: використання цікавих пізнавальних матеріалів з урахуванням інтересів школярів, правильної побудови запитань, забезпечення емоційно-позитивної атмосфери. Учитель показує шлях, який проходять учні під час бесіди - шлях пошуку нових знань. Це діалогічний метод творчої взаємодії вчителя та учнів, що базується на розв'язанні проблемної задачі за допомогою основних і навідних запитань пошукового характеру для активізації учнів до самостійного пошуку істини.

Особливу увагу Ф. С. Бацура акцентує на значенні евристичної бесіди, сутність якої полягає у тому, що учні у ході бесіди власноруч доходять запланованих висновків. Метод евристичної бесіди, випробуваний століттями, не втрачає своєї актуальності і сьогодні, оскільки, «орієнтація на здобуття учнем результатів власним розумом і власними зусиллями завжди є більш ефективнішим, ніж пасивне засвоєння знань та їх відтворення без глибокого усвідомлення».

Змінюються часи, змінюється зміст шкільної біологічної освіти, підходи до реалізації змісту, однак, учителям біології сучасної школи буде цікаво познайомитися з науковим пошуком, узагальненим досвідом роботи вчителя-новатора 60-х років ХХ століття Федора Степановича Бацури.

Методист біології ХОІППО Мирна Л.А.

Хмельницький обласний інститут післядипломної педагогічної освіти

29000 м. Хмельницький, Озерна 14

E-mail: hmoippo@i.ua

ідентифікаційний код 02139802

№ 455 від 16.05.2013 р.
на № _____ від _____ 2013 р.

Директору ХОЕНЦУМ
Климчуку В.В.

Шановний Василю Васильовичу!

Хмельницький обласний інститут післядипломної педагогічної освіти підтримує ініціативу педагогічного колективу і батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ст. Новоушицького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу ХОЕНЦУМ щодо присвоєння Вільховецькій загальноосвітній школі імені колишнього учителя біології Федора Степановича Бацури - відомого подільського педагога-новатора, орденосця, Заслуженого вчителя школи Української РСР, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, лідера і ентузіаста юннатівського руху в Україні у 50-70-х роках. Сподіваємось, що підтримка Хмельницьким ОІППО ініціативи навчальних закладів щодо присвоєння імені Ф.С.Бацури школі в селі Вільховець, якій він самовіддано присвятив все своє життя, стане гідною відзнакою його подвижницької праці.

Т.в.о.ректора

С.В.Білошицький

Вик. Мирна Л.А.(тел. 0677319396)

Профспілка працівників освіти і науки України
ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОФСПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОБЛАСНИЙ КОМІТЕТ

29013, м. Хмельницький, вул. Соборна, 57 тел./факс 79-53-61
р/р. 26005300002903, МФО 380612, АТ «ЗЛАТОБАНК»
код 02662722

27.05.2013 р. № 01-10-68
на № _____ від _____

Начальнику відділу освіти Новоушицької
райдержадміністрації Власовій М.М.
Директору Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ст.
Шевченку І.І.

Шановна Маргарито Миколаївно!

Шановний Ігоре Івановичу!

Президія Хмельницького обкому Профспілки працівників освіти і науки України підтримує ініціативу педагогічного колективу, ветеранів педагогічної праці та батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ступенів Новоушицького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені її колишнього учителя біології Федора Степановича Бацури - відомого подільського педагога-новатора, кавалера ордена Леніна, освітянської медалі імені А.С.Макаренка, золотих медалей всесоюзної ВДНГ та ряду інших високих державних і галузевих відзнак за подвижницьку працю, Заслуженого вчителя школи Української РСР, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, делегата всеукраїнського (1959 р.) і всесоюзного (1968 р.) з'їзду учителів та зльотів юннатів, ентузіаста і лідера юннатівського руху на Хмельниччині, в Україні та СРСР у 50 - 70-х роках.

Славне ім'я знаменитого сільського Учителя біології Федора Степановича Бацури, його новаторська науково-педагогічна діяльність і визначні досягнення юннатівської роботи з вільховецькими школярами у ті роки, добре відомі сьогодні на Хмельниччині та в Україні. Непересічні здобутки його самовідданої і плідної педагогічної праці на ниві навчання і виховання підростаючого покоління заслуговували у той час і заслуговують сьогодні великої поваги в освітянському середовищі нашого краю, достойного вшанування і увічнення його світлої славної пам'яті в імені школи зі встановленням меморіального знаку для наступних поколінь школярів, педагогів та жителів рідного села.

Сподіваюсь, що підтримка президією Хмельницького обкому Профспілки працівників освіти і науки України ініціативи вільховецьких педагогів і громадськості їх села щодо присвоєння імені Ф.С.Бацури школі села Вільховець із встановленням у ній меморіальної дошки, сприятиме зростанню її авторитету в регіоні і стане гідною відзнакою подвижницької праці знаменитого Учителя та вшануванням 100-ліття з дня його народження.

Клопотання прийнято на засіданні президії обкому Профспілки 24.05.2013 року, П-24, 1г.

З повагою,

Голова обласної організації Профспілки

А.С.Яримюк

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ УКРАЇНИ

29000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1
Будинок освіти, тел.: (0382) 79-50-36, 79-42-49, (0382) 65-13-02

№ 159 від 22.05.2013 р.
на № _____ від _____

Голові Новоушицької районної державної
адміністрації Московчуку О.С.

Голові Новоушицької районної ради
Барчишину В.В.

Шановний Олександрє Євгеновичу!

Шановний Вікторє Володимировичу!

Хмельницька обласна рада організації ветеранів просить Вас підтримати ініціативу педагогічного колективу, ветеранів педагогічної праці та батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ступенів Новоушицького району, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені її колишнього учителя біології Федора Степановича Бацури - ветерана педагогічної праці з нагоди 100-річчя від дня його народження.

Славне ім'я цього знаменитого сільського Учителя сьогодні, як і за його життя, добре відоме на Хмельниччині та в Україні, як педагога-новатора, кавалера ордена Леніна, медалі імені А.С.Макаренка, Заслуженого вчителя школи Української РСР, делегата всеукраїнського (1959 р.) і всесоюзного (1968 р.) з'їзду учителів.

Щиро сподіваємось, що підтримка Вашими поважними установами ініціативи вільховецьких педагогів, їх колег і сільської громади щодо присвоєння імені Федора Степановича Бацури - ветерана педагогічної праці Вільховецькій школі та встановлення у ній меморіальної дошки в його честь і стане гідною відзнакою подвижницької педагогічної праці знаменитого Учителя.

З повагою,

Голова обласної ради
організації ветеранів в Україні

Вик. Степанець Г.І.

В.І.Купратій

УКРАЇНА
ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА

Майдан Незалежності, 2, Будинок рад, м.Хмельницький, 29005
тел. 0382(2) 76-59-98, тел/факс 0382(2) 76-45-17
E-mail: oblrada@oblrada.km.ua Web: www.oblrada.km.ua Код ЄДРПОУ 00022651

14.06.2013 № 1231/08-15

На № _____ від _____

Директору Хмельницького обласного
еколого-натуралістичного центру учнівської молоді
Климчуку В.В.

Шановний Василю Васильовичу!

Обласна рада уважно розглянула Ваше звернення від 14. 05. 2013 року №145 щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ Новоушицького району Хмельницької області імені колишнього її учителя біології, відомого педагога-новатора, ентузіаста юнатівського руху в Україні, кавалера ордена Леніна Федора Степановича Бацури і повністю підтримує Вашу ініціативу.

Разом з тим, повідомляємо, що це питання не належить до компетенції обласної ради. Відповідно до статті 8 Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних осіб» імена фізичних осіб юридичним особам та об'єктам права власності присвоюють сільські, селищні, міські ради, майно яких перебуває у власності територіальних громад сіл, селищ, міст або районні ради, якщо майно перебуває у власності територіальних громад сіл, селищ, міст району.

Сподіваємося, що Ваша ініціатива буде підтримана на відповідному місцевому рівні і славне ім'я нашого земляка Федора Бацури буде заслужено вшановане.

З повагою
заступник голови ради

В.Осадчий

ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ
ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ СПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ ЛІЦЕЙ-ІНТЕРНАТ
29027, м. Хмельницький, вул. Озерна, 14 тел. (0382) 77-15-98

№264

«09» серпня 2013р.

Голові Новоушицької
районної ради
Барчизину В.В.

Шановний Вікторе Володимировичу!

Просимо Вас підтримати ініціативу педколективу та батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ст. Новоушицького району, громадськості села і педколективу Хмельницького обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді щодо присвоєння ЗОШ у селі Вільхівці імені її колишнього, але знаменитого своєю успішною подвижницькою працею у 50 - 70-х роках і добре відомого серед освітян нашого краю ще й сьогодні, учителя біології та ентузіаста юнатівської роботи в радянську добу Федора Степановича Бацури в честь 100-ліття його народження.

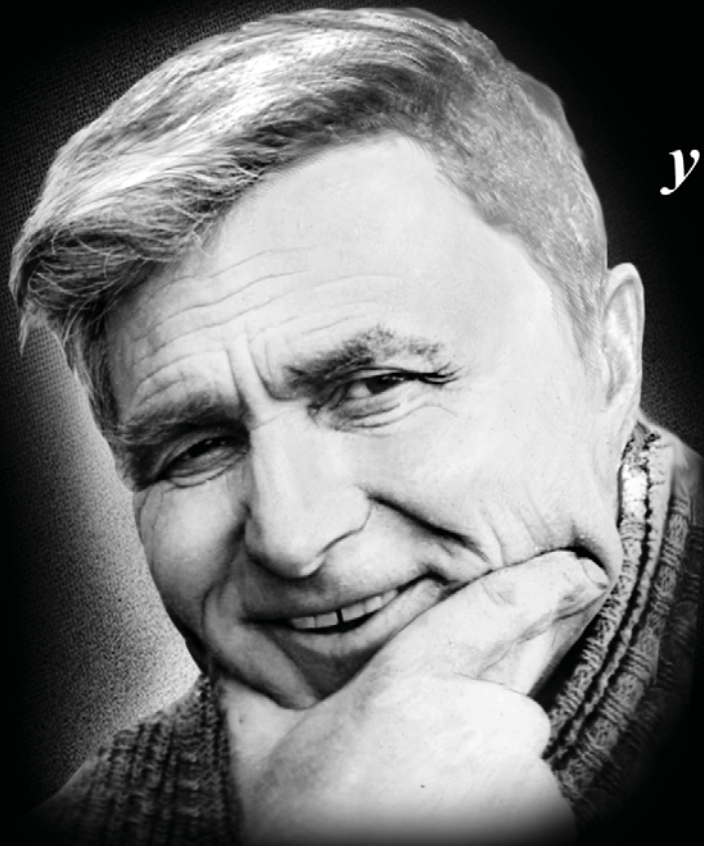
Його життя і праця - великий педагогічний подвиг, котрий гідно оцінили високими нагородами й повагою сучасники і беззаперечно заслуговує на достойне вшанування сьогодні нашим поколінням.

Дирекція та педколектив нашого закладу щиро сподіваються, що увічнення Новоушицькою районною радою світлої пам'яті Ф.С.Бацури в імені Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ст. зі встановленням у ній меморіальної дошки в його честь, буде скромною відзнакою самовідданої праці великого Педагога та сприятиме збереженню пам'яті про нього для наступних поколінь школярів і односельчан, педагогів школи, Вашого регіону та Хмельниччини.

З повагою,

Директор

Ю.І.Курманський

*В 1947 - 1975 роках
у Вільховецькій середній школі
працював учителем біології
знаменитий подільський
педагог-новатор, автор
науково-педагогічних праць,
ентузіаст юннатівського
руху,
Заслужений вчитель школи
Української РСР*

Федір Степанович Бацура

05.05.1913 - 31.03.1982

*Меморіальна дошка у Вільховецькій ЗОШ І-ІІІ ст. імені Федора Степановича Бацури
урочисто відкрита 1 вересня 2013 року в День знань*

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ВІДДІЛ ОСВІТИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ
НОВОУШИЦЬКОЇ РАЙОННОЇ
ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ**

**ВІЛЬХОВЕЦЬКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ
ШКОЛА I-III СТУПЕНІВ**

ім. ФЕДОРА СТЕПАНОВИЧА БАЦУРИ

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ